

Arrest

nr. 236 162 van 28 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 22 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 april 2020.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2020 met toepassing van artikel 3, zesde lid, van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken.

Gelet op de pleitnota van 18 mei 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van onderhavig verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft hij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor

erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming oordeelt de Raad in zijn arrest nr. 217 614 van 27 februari 2019 dat verzoeker wegens een gebrek aan medewerking zijn nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maakt. De Raad trad de commissaris-generaal bij waar werd uiteengezet dat verzoekers houding, die getuigt van een manifest gebrek aan medewerking, niet toelaat te beoordelen of hij naast de Syrische tevens de Armeense nationaliteit bezit, dan wel of hij in Armenië of elders over een duurzaam verblijf beschikt. Bovendien werd geen geloof worden gehecht aan zijn beweerde langdurige verblijf in Libanon voor zijn komst naar België, noch aan de wijze waarop hij naar Europa zou zijn gereisd. Verzoeker maakte het door zijn houding aldus onmogelijk om een zicht te krijgen op zijn mogelijke nationaliteiten, alsook om zijn recente verblijfplaatsen en de aard van zijn verblijven te beoordelen en bijgevolg om vast te stellen ten aanzien van welke landen de nood aan bescherming dient beoordeeld te worden.

Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming volhardt in zijn eerder afgelegde verklaringen. Hij voegt hieraan toe dat hij vanaf 2012 als vrijwilliger voor "Al Amn Al Syassi" (de politieke veiligheidsdienst van Syrië) heeft gewerkt en hij toen ook lid werd van de Baath-partij. Verzoeker vreest dus bijkomend bij terugkeer naar Syrië gedood te worden door de oppositie of dat hij zich zal moeten aansluiten bij één van de strijdende partijen.

Ter staving van zijn huidig volgend verzoek legt verzoeker de volgende documenten neer: een Syrisch paspoort uitgegeven op 30 april 2019 in Brussel, een lidkaart van "Al Amn Al Syassi" met vertaling, een brief van een vriend uit Sint-Niklaas, en twee e-mails van zijn raadsheer gericht aan de Armeense ambassade en het consulaat om na te vragen of verzoeker de Armeense nationaliteit bezit of niet.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de

individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op gemotiveerde en pertinente wijze tot de conclusie komt dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die zijn kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het volharden in eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Verzoeker houdt voor dat hij wel degelijk bereid is zijn medewerking te verlenen aan het onderzoek, doch zijn verklaringen over hoe hij het nieuwe Syrisch paspoort heeft bekomen duidt het tegendeel aan. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande het volgende opgemerkt: "U geconfronteerd met de twijfels dat de Syrische ambassade documenten uit zou reiken aan personen die zich niet zelf aanbieden antwoordt u enkel dat bij jullie alles mogelijk is. Wanneer u gevraagd wordt hierover meer uitleg te verschaffen wilt u dit niet doen. U verklaart letterlijk: "moet ik op deze vraag antwoorden"? (zie Verklaring Volgend verzoek punt 17). Deze houding doet nog steeds niet uitschijnen dat u uw volledige medewerking wil verlenen aan het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming door de asielinstanties. Bijgevolg is het CGVS nog steeds in het ongewisse over uw verblijfsplaatsen voor uw komst naar België en legt u geen nieuwe elementen voor die het tegendeel aantonen."

In de mate verzoeker voorts hekelt dat de commissaris-generaal zelf geen onderzoek gevoerd heeft naar zijn vermeende Armeense nationaliteit en benadrukt dat hij heden wel bereid is het document te ondertekenen wat het CGVS toelaat navraag te kunnen doen bij de Armeense autoriteiten, gaat hij voorbij aan volgend motief in de bestreden beslissing: "Daarnaast, mocht het niet hebben van de Armeense nationaliteit zijn aangetoond, quod non, biedt u hierdoor nog steeds geen zicht over uw verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Nochtans stelden de asielinstanties eerder al dat dit van groot belang is aangezien er geen behoefte is aan internationale bescherming indien een asielzoeker reeds in een eerste land van asiel reële bescherming geniet, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel, of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten."

De Raad benadrukt dat het de taak van verzoeker is om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS heeft in deze een samenwerkingsplicht, in de zin dat het de door verzoeker aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door verzoeker aangebrachte elementen, elementen zijn die verzoekers kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Loutere beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt verzoeker geen concrete argumenten aan die het tegendeel bewijzen.

5. De overige motieven in de bestreden beslissing worden door verzoeker onbesproken gelaten, waardoor deze onverminderd overeind blijven.

6. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de Vreemdelingenwet, heeft verzoekende partij voor de inwerkingtreding van het bijzondere machtenbesluit nr.19 van 5 mei 2020 gevraagd om gehoord te worden. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit heeft verzoekende partij een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient te worden benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd

worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3. De Raad stelt in voorliggende zaak vast dat verzoekende partij in de pleitnota van 18 mei 2020 volhardt in haar middelen zoals ontwikkeld in het verzoekschrift. Daar verzoekende partij in de pleitnota geen repliek formuleert op de in de beschikking van 2 april 2020 opgenomen grond, dient erop gewezen dat zij hierbij dan ook in het geheel niet ingaat op voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Derhalve dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet betwist.

4. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS